

Designing a Model to Analyze the Factors Influencing the Targeting of Subsidies in the Country's Sports Using a Comprehensive Approach

Mohammad Reza Keshani: PhD student, Department of Sports Management, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran. keshani_m@yahoo.com

Ali Fahiminejad: Assistant Professor, Department of Physical Education, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran (**Corresponding author**). sport_education1970@yahoo.com

Bagher Morsal: Assistant Professor, Department of Physical Education, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran. morsal_b@yahoo.com

Abstract

The aim of the current research was to design a model of factors affecting the targeting of subsidies in sports in the country with a combined approach. This research is practical in terms of purpose, and the mixed research method is sequential exploratory. The collection method was a survey. The statistical population in the qualitative section included subsidy policymakers in the country, members of the Islamic Council, the Ministry of Sports and Youth, and professors familiar with the issue of subsidies in sports, who were selected for qualitative interviews in the research topic (15 interviews) with 15 people and continued until theoretical saturation. The statistical population of the quantitative part included all managers of sports clubs in Tehran. The data collection tool in the present study was a semi-structured interview and a researcher-made questionnaire. In order to analyze the data, coding was used in the qualitative part and the method of structural equations was used in the quantitative part. In the qualitative part of the research, categories were extracted in the form of 34 conceptual codes and 6 main categories. In the quantitative part, all 6 main categories of the research had a suitable fit. Therefore, the research model has sufficient fit. Considering that participation in sports activities has many positive effects in all aspects for the general public, it is recommended to adopt the necessary measures to target the subsidies in the country's sports.

Keywords: Sports Participation, Targeting Subsidies, Sports.

Received: 2024/01/01; **Revised:** 2024/01/27; **Accepted:** 2024/02/28; **Published online:**2024/03/24

Article type: Research Article

Publisher: Qom Islamic Azad University

© the authors

طراحی مدل عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور با رویکرد ترکیبی

محمد رضا کشانی: دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران. keshani_m@yahoo.com

علی فهیمی‌نژاد: استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران (نویسنده مسئول). sport_education1970@yahoo.com

باقر مرسل: استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران. morsal_b@yahoo.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر طراحی مدل عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور با رویکرد ترکیبی بود. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی بوده، و روش تحقیق آمیخته از نوع اکتشافی متوالی می‌باشد. روش گردآوری پیمایشی بود. جامعه آماری در بخش کیفی شامل سیاست‌گذاران یارانه در کشور، اعضای مجلس شورای اسلامی، وزارت ورزش و جوانان و اساتید آشنا با مسئله یارانه در ورزش، شامل بودند، که به صورت هدفمند از نوع معیاری، برای مصاحبه‌های کیفی در موضوع پژوهش انتخاب شدند (۱۵ مصاحبه با ۱۵ نفر و تا حد اشباع نظری ادامه یافت). جامعه آماری بخش کمی شامل کلیه مدیران باشگاه‌های ورزشی تهران بودند. ابزار گردآوری اطلاعات در پژوهش حاضر مصاحبه نیمه ساختاریافته و پرسشنامه محقق‌ساخته بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری در بخش کیفی و از روش معادلات ساختاری در بخش کمی استفاده گردید. در بخش کیفی پژوهش مقوله‌ها در قالب ۳۴ کد مفهومی و ۶ مقوله اصلی استخراج شدند. در بخش کمی نیز هر ۶ مقوله اصلی پژوهش از برازش مناسبی برخوردار بودند. بنابراین، مدل پژوهش از برازش کافی برخوردار می‌باشد. با توجه به اینکه مشارکت در فعالیتهای ورزشی، اثرات مثبت فراوانی در تمامی زوایا برای عموم مردم دارد، توصیه می‌شود که تدابیر لازم برای هدفمند نمودن یارانه‌ها در ورزش کشور، اتخاذ گردد.

کلیدواژه‌ها: مشارکت ورزشی، هدفمندی یارانه‌ها، ورزش.

نوع مقاله: مقاله پژوهشی ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم © نویسندگان.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۱۱؛ تاریخ اصلاح: ۱۴۰۲/۱۱/۰۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۰۹؛ تاریخ انتشار آنلاین: ۱۴۰۳/۰۱/۰۵

مقدمه

یکی از سیاست‌های اقتصادی که سال‌ها است در کشورهای مختلف برای کمک به اقتصاد خانوارها اجرا می‌گردد، اتخاذ سیاست‌های حمایتی مناسب و پرداخت یارانه‌ها از سوی دولت‌ها است. یارانه صرف‌نظر از نوع نظام حاکم بر جوامع، در بیشتر کشورهای توسعه‌یافته، در حال توسعه و توسعه‌نیافته پرداخت می‌شود و کشورهای گوناگون هر یک با توجه به امکانات و محدودیت‌های خود، نظام‌های گوناگونی برای پرداخت یارانه اتخاذ کرده‌اند (یوانچانگ و جیو^۱، ۲۰۱۰). یارانه یا سوبسید در اصطلاح اقتصادی عبارت از هرگونه پرداخت مالی بلاعوض از محل خزانه دولت به صورت نقدی یا غیر نقدی است که به منظور حمایت از اقشار ضعیف و آسیب‌پذیر جامعه و بهبود در توزیع درآمدها، می‌تواند به دو طیف مصرف‌کنندگان و یا تولیدکنندگان داخلی پرداخت گردد (کریمی و زاهدی کیوان، ۱۳۸۹). در کشور ایران نیز سال‌ها است که یارانه‌ها به صورت نقدی و غیر نقدی در اختیار مردم قرار می‌گیرد. در ابتدای پرداخت یارانه‌ها در کشور، این یارانه‌ها به صورت برابر در اختیار اقشار مختلف جامعه قرار می‌گرفت. با این حال، با توجه به اینکه اقشار پردرآمد جامعه از این یارانه‌ها (یارانه‌های مواد سوختی، آب و برق، مواد خوراکی و غیره) بهره بیشتری می‌بردند، پرداخت یارانه‌ها نه تنها عادلانه نبود، بلکه منجر به افزایش فاصله طبقاتی و معضلات متعددی در جامعه شد. با وجود اذعان دولت‌های مختلف به وجود چنین معضلات مزمنی در کشور، موضوع هدفمندسازی یارانه‌ها در دولت نهم به طور جد در دستور کار قرار گرفت، و لایحه آن پس از یک سال و نیم کارشناسی مستمر، تهیه شد و برای طی مراحل قانونی به مجلس شورای اسلامی ارسال گردید. مجلس نیز با تشکیل کمیسیون ویژه‌ای، پس از یک سال بررسی، لایحه را در دی‌ماه ۱۳۸۸ به تصویب رساند و علی‌رغم مخالفت تعدادی از اقتصاددانان و نمایندگان مجلس با نحوه اجرایی شدن آن، قانون هدفمندسازی یارانه‌ها با دستور رئیس‌جمهور از یکشنبه ۲۸ آذرماه ۱۳۸۹ با طرح اصلاح (افزایش) قیمت حامل‌های انرژی و با محوریت کاهش مصرف انرژی تمامی بخش‌های مصرف‌کننده انرژی، به‌ویژه بخش خانگی آغاز گردید (اکبری و همکاران، ۱۳۹۵). ماده ۱۰۳ قانون برنامه چهارم توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، توسعه اهداف هدفمندسازی یارانه‌ها را کاستن از سهم طبقات با درآمد بالا و افزایش سهم طبقات با درآمد پایین و همچنین اختصاص ۳۰ درصد از درآمدهای حاصل از هدفمندسازی یارانه برای تجهیز زیرساخت‌های تولیدی بیان می‌کند (یاری حصار و همکاران، ۱۳۹۶).

مشارکت منظم افراد در فعالیت‌های بدنی مزایای متعدد جسمانی، ذهنی و عاطفی را به همراه دارد و فرصت‌های زیادی را برای لذت بردن از تجربیات جدید، افزایش مهارت‌ها، تعاملات اجتماعی و اهداف مرتبط با پیشرفت شخصی برای آن‌ها ایجاد خواهد کرد؛ به طوری که از نظر بدنی فعال‌تر و سالم‌تر خواهند بود (بریجت^۲ و همکاران، ۲۰۱۴). با توجه به مزایای متعدد اجرا فعالیت‌های جسمانی، هر روز بر تعداد علاقه‌مندان به ورزش کردن و مشارکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی افزوده می‌شود، با این حال، همواره موانعی در این مسیر وجود دارد که فقدان یا کمبود امکانات و تحمیل بار مالی به باشگاه‌داران و مشارکت‌کنندگان از جمله این موانع هستند. اگر این بار مالی به دوش مشارکت‌کنندگان انداخته شود، شاهد کاهش مشارکت آن‌ها در فعالیت‌های ورزشی خواهیم بود. به همین جهت چه باشگاه‌داران و چه مشارکت‌کنندگان برای ادامه مسیر خود نیاز به حمایت‌های خارجی به‌ویژه از سوی دولت دارند. از طرفی دولت‌ها نیز علاقه زیادی به افزایش مشارکت افراد جامعه در فعالیت‌های ورزشی دارند، به طوری که علاوه بر کاهش هزینه‌های درمان، می‌توانند در آینده از نسلی سالم و پویا برخوردار باشند. به همین منظور، دولت‌ها همیشه از ورزش در قالب ارائه یارانه‌های مستقیم و غیرمستقیم حمایت می‌کنند. یارانه

1 . Yuanchang & Jiyu

2 . Bridget

مستقیم به‌طور معمول در ورزش با هدف حفظ هزینه‌های ورزشی در باشگاه‌ها و در نتیجه افزایش مشارکت افراد در باشگاه‌های ورزشی انجام می‌شود و یارانه‌های غیرمستقیم هزینه‌های عمومی است که برای تسهیل فعالیت باشگاه‌های ورزشی از جمله تجهیز امکانات و تجهیزات سالن و فضای سبز استفاده می‌شود (الموس اوسترلند و ایورسن^۱، ۲۰۱۹). اعطای یارانه به باشگاه‌های ورزشی با اهداف مختلفی از جمله افزایش مشارکت ورزشی، بهبود سلامت عمومی و توسعه سرمایه اجتماعی انجام می‌گیرد (گرین^۲، ۲۰۰۶). در بسیاری از کشورها، باشگاه‌های ورزشی داوطلبانه (باشگاه‌های ورزشی زیر نظر شهرداری‌ها و دولت) اصلی‌ترین دریافت‌کنندگان یارانه عمومی هستند (الموس اوسترلند و ایورسن، ۲۰۱۹). پژوهش‌های مختلف نیز نشان داده‌اند که بیش از نیمی از باشگاه‌های ورزشی داوطلبانه، بدون دریافت یارانه قادر به ادامه فعالیت خود نیستند (بروئر و ویکر^۳، ۲۰۰۹). در نتیجه، باشگاه‌های ورزشی داوطلبانه در چندین کشور، به‌عنوان مثال فنلاند (وس^۴ و همکاران، ۲۰۱۱)، نروژ (اسکیل^۵، ۲۰۱۵) و سوئد (فهلن^۶، ۲۰۱۵)، یارانه‌های دولتی دریافت می‌کنند.

تحقیقات متعددی در زمینه ارائه یارانه‌ها در ورزش انجام شده و هرکدام از زاویه‌ای خاص به موضوع یارانه‌ها در ورزش پرداخته‌اند. از جمله دراکر^۷ و همکاران (۲۰۲۰) نقش یارانه‌های مالیاتی فدرال در فرم اعطاء شده برای اوراق قرضه را مورد بررسی قرار دادند. این اوراق توسط دولت‌های ایالتی و محلی برای تأمین اعتبار ساخت استادیوم‌های ورزشی حرفه‌ای منتشر می‌شوند. این محققان اظهار کردند که از میان ۵۷ استادیوم ساخته شده از سال ۲۰۰۰، حدود ۴۳ مورد از آن‌ها حداقل در بخشی از بودجه با هزینه‌های مالیات فدرال به‌صورت اوراق قرضه شهرداری معاف از مالیات تأمین شده‌اند. همچنین، نتایج تحقیق الموس اوسترلند و ایورسن (۲۰۱۹) نشان می‌دهد که سطح یارانه‌های مستقیم و غیرمستقیم شهرداری با تراکم و مشارکت در باشگاه‌های ورزشی ارتباط ضعیفی دارد، در حالی که همبستگی قوی با پوشش امکانات دارد. تأمین انواع امکانات مربوطه با تراکم باشگاه ورزشی و سطح مشارکت در هر ورزش ارتباط مثبتی دارد. همچنین، کوتز و هامفری^۸ (۲۰۰۶) در تحقیقی با عنوان «منافع مجاورت و رأی‌گیری در مورد یارانه‌های اماکن و استادیوم‌های ورزشی» عنوان کردند که آن دسته از رأی‌دهندگانی که نزدیک به اماکن ورزشی زندگی می‌کنند، تمایل بیشتری به پرداخت یارانه به این اماکن ورزشی دارند؛ زیرا از مزایای متعددی از جمله دریافت بلیط‌های فصلی، دسترسی به اماکن برای تماشای مسابقات و سهولت بازگشت به خانه پس از پایان مسابقات و همچنین کسب درآمد از فروش سوغاتی، میان‌وعده و نوشیدنی یا اجاره پارکینگ به هواداران تیم‌های شرکت‌کننده در مسابقات برخوردار می‌شوند.

مطابق اصل سوم قانون اساسی، دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است برای نیل به اهداف مذکور در اصل دوم، همه امکانات خود را برای آموزش و پرورش و تربیت بدنی رایگان، برای همه مردم و در تمام سطوح به‌کار گیرد. دولت جمهوری اسلامی ایران نیز به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم، یارانه‌هایی برای ورزش در نظر گرفته است. دولت سالن‌های ورزشی زیادی در سطح کشور جهت کاهش هزینه‌های انجام فعالیت بدنی به‌ویژه از طریق ادارات ورزش و جوانان، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم و همچنین شهرداری‌ها احداث و تجهیز کرده و بخشی از آن را از طریق مزایده در اختیار بخش خصوصی قرار داده است. همچنین بسیاری از ارگان‌های دولتی از طریق

1 . Elmoose-Østerlund & Iversen

2 . Green

3 . Breuer & Wicker

4 . Vos

5 . Skille

6 . Fahlén

7 . Drukker

8 . Coates & Humphreys

تأسیس و حمایت باشگاه‌های ورزشی در بخش ورزش حرفه‌ای، در توسعه ورزش کشور نقش دارند. درآمدزایی این سالن‌های ورزشی و باشگاه‌های ورزشی در حدی نیست که بتوانند هزینه‌های خود را جبران نمایند که می‌توان آن را به‌عنوان یارانه غیرمستقیم دولت در بخش ورزش در نظر گرفت. البته یارانه‌های مستقیمی نیز از طریق پرداخت بخشی از حق عضویت مشارکت‌کنندگان و قیمت پایین حامل‌های انرژی (آب، برق، گاز، سوخت و غیره) به ورزش اختصاص می‌یابد. باین‌حال، آنچه در شرایطی فعلی در مورد ارائه یارانه‌ها به بخش ورزش رخ می‌دهد، تفاوت زیاد و معناداری با اصل سوم قانون اساسی مبنی بر رایگان بودن تربیت بدنی در کشور دارد. با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، یارانه پرداختی دولت به‌ویژه در بخش انرژی و حامل‌های سوخت کاهش یافت و قیمت تمام‌شده بسیاری از خدمات افزایش یافته است که خدمات ورزشی هم از این گروه مستثنی نیست (صادقی و همکاران، ۱۳۹۰). با هدفمندی یارانه‌ها در بخش ورزش اغلب مستأجرین اماکن ورزشی نیز به دلیل تبعات ناشی از اجرای این طرح و افزایش هزینه نگهداری اماکن ورزشی در استان‌ها به دلیل افزایش قیمت حامل‌های انرژی به میزان حداقل ۵۰۰ درصد، از ادامه قرارداد خود انصراف داده‌اند که این موضوع محدودیت پرداخت هزینه‌ها در برگزاری اردوها و مسابقات و در نتیجه رکود نسبی ورزش قهرمانی و همچنین افزایش احتمال بیماری و کاهش سطح سلامت عمومی جامعه به جهت فقر حرکتی و نیز افزایش هزینه‌های سلامت و درمان جامعه را در پی خواهد داشت. به‌علاوه، عدم تمایل بخش خصوصی در مشارکت و سرمایه‌گذاری در بخش ورزش و عدم اختصاص سهم پرداخت ورزشی در سبد خانوارهای جامعه باعث صدمات آشکار و پنهان در جامعه شده و ناهنجاری‌های اجتماعی جبران‌ناپذیری را به همراه دارد (سادات الحسینی و کبیر نتایج، ۱۳۹۰). این موضوع فقط مختص کشور ایران نیست و در سال‌های اخیر، قطع حمایت مالی از باشگاه‌های ورزشی در بیشتر کشورهای اروپایی نیز به دلیل برخی ریاضت‌های اقتصادی، مورد توجه تصمیم‌گیران قرار گرفته که منجر به اثرات منفی در مشارکت در فعالیت‌های ورزشی شده است (پارنل^۱ و همکاران، ۲۰۱۷). امروز پیشینه تحقیق حاکی از آن است که تحقیقات اندکی در زمینه هدفمندی یارانه‌ها در کشور انجام گرفته و در سایر کشورها نیز موضوع ارائه یارانه‌ها در ورزش دارای ساختار متفاوتی است. در نهایت با توجه به اهمیت ورزش و نقش مهمی که هدفمندی یارانه‌ها در توسعه ورزش می‌تواند داشته باشد، تحقیق حاضر درصدد بررسی عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی بوده، و روش تحقیق، توصیفی و شیوه گردآوری داده‌ها پیمایشی است؛ چون هیچ‌گونه دستکاری بر روی متغیرها و عوامل صورت نگرفته و براساس رویکرد پژوهش، آمیخته است. در مرحله اول، برای ساخت الگو از روش کیفی و برای آزمون الگو از روش کمی توصیفی-تحلیلی و از نوع همبستگی مبتنی بر الگوی معادلات ساختاری استفاده گردید. روش پژوهش آمیخته از نوع اکتشافی متوالی بود؛ یعنی ابتدا کیفی و سپس کمی بود. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه بود، که بعد از انجام مصاحبه و رسیدن به اشباع نظری تدوین شد که شامل ۳۴ گویه و در قالب ۶ مؤلفه، به‌صورت پنج گزینه‌ای لیکرت (کاملاً موافقم، ۵ امتیاز تا کاملاً مخالفم، ۱ امتیاز) تدوین شد. در بخش اول (کیفی) برای انجام مصاحبه میدانی، جامعه آماری پژوهش شامل سیاست‌گذاران یارانه در کشور، اعضای مجلس شورای اسلامی، وزارت ورزش و جوانان و اساتید آشنا با مسئله یارانه در ورزش بودند، که این افراد، به‌صورت هدفمند از نوع معیاری، برای مصاحبه‌های کیفی در موضوع پژوهش انتخاب شدند (۱۵ مصاحبه با ۱۵ نفر و تا حد اشباع نظری ادامه

یافت)؛ و در بخش دوم (کمی) بعد از گردآوری اطلاعات حاصل از پژوهش کیفی، اقدام به ساخت پرسشنامه نموده و این پرسشنامه در بین مدیران باشگاه‌های ورزشی تهران توزیع گردید. جامعه آماری بخش کمی این تحقیق شامل کلیه مدیران باشگاه‌های ورزشی تهران می‌باشد. آمارهای سامانه آمارستان نشان داد که تعداد باشگاه‌های ورزشی اداره ورزش و جوانان تهران، ۲۵۹ باشگاه، باشگاه‌های ورزشی دولتی تهران ۴۴۰ باشگاه و باشگاه‌های ورزشی خصوصی تهران، ۹۱۷ باشگاه می‌باشد که با توجه به جدول مورگان، تعداد نمونه مورد نیاز در هر گروه، مشخص گردید (جدول ۱). در مجموع، تعداد ۴۶۰ مدیر باشگاه ورزشی به پرسشنامه پژوهش به صورت صحیح پاسخ دادند. روش نمونه‌گیری نیز به صورت طبقه‌ای تصادفی بود.

جدول ۱- جامعه و نمونه آماری در بخش کمی پژوهش

عودت داده شده	نمونه	جامعه	
۱۱۰	۱۵۲	۲۵۹	باشگاه‌های ورزشی اداره ورزش و جوانان تهران
۱۴۹	۲۰۵	۴۴۰	باشگاه‌های ورزشی دولتی تهران
۲۰۱	۲۶۹	۹۱۷	باشگاه‌های ورزشی خصوصی تهران
۴۶۰	۶۲۶	۱۶۱۶	کل

روایی و پایایی در بخش کیفی (قابلیت اعتماد پژوهش)

بررسی روایی در پاسخ به این سؤال است که آیا چیزی که پژوهشگر در حال مشاهده و بررسی آن است، همان چیزی است که او در حال سنجیدن و اندازه‌گیری آن می‌باشد؟ در این پژوهش برای بررسی روایی، یافته‌های پژوهش به مشارکت‌کنندگان ارائه و متن نظریه توسط آن‌ها مطالعه گردید و دیدگاه‌های آن‌ها اعمال شد. در نهایت، توسط اساتید متخصص مورد مطالعه و بازبینی قرار گرفته و مواردی جهت اصلاح یا تغییر نظریه نهایی ارائه شد. پایایی به گستره تکرارپذیری یافته‌های پژوهش اشاره دارد. یکی از راه‌های نشان دادن پایایی، مطالعه حسابرسی فرآیند آن است. یافته‌های پژوهش زمانی قابل حسابرسی هستند که محقق دیگر بتواند مسیر تصمیم به‌کار رفته توسط محقق در طول مصاحبه را نشان دهد؛ بنابراین، محقق پایایی داده‌ها را از طریق نشان دادن مسیر تصمیمات خود و همچنین قرار دادن تمامی داده‌های خام، تحلیل‌شده، کدها، مقوله‌ها، فرآیند مطالعه، اهداف اولیه و سؤال‌ها در اختیار اساتید راهنما و مشاور بررسی کرد. با حسابرسی دقیق صاحب‌نظران، درستی همه گام‌های تحقیق مورد تأیید قرار گرفت. علاوه بر این، در تحقیق حاضر از روش توافق درون موضوعی برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام گرفته استفاده شده است. برای محاسبه پایایی مصاحبه با روش توافق درون موضوعی دو کدگذار (ارزیاب)، از یک دانشجوی مقطع دکتری مدیریت ورزشی درخواست شد تا به‌عنوان همکار پژوهش (کدگذار) در پژوهش مشارکت کند؛ آموزش‌ها و فنون لازم جهت کدگذاری مصاحبه‌ها به ایشان داده شد. در هرکدام از مصاحبه‌ها، کدهایی که در نظر دو نفر مشابه هستند، با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص می‌شوند. سپس محقق به همراه این همکار پژوهش، تعداد سه مصاحبه را کدگذاری کرده و درصد توافق درون موضوعی که به‌عنوان شاخص پایایی تحلیل به‌کار می‌رود، با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$\text{درصد توافقات} = \frac{\text{تعداد توافقات} \times 100}{\text{تعداد کل کدها}}$$

درون موضوعی

تعداد کل کدهای ثبت شده توسط هر دو نفر (محقق و فرد همکاری‌کننده) برابر ۱۶۸، تعداد کل توافقات بین این کدها ۶۱ و تعداد کل عدم توافقات بین این کدها ۶۶ می‌باشد. پایایی بین دو کدگذار با استفاده از فرمول ذکر شده ۷۲/۶٪ است که از ۶۰٪ بالاتر بوده، بنابراین، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید شد.

پایایی و روایی بخش کمی

پایایی و روایی در پی.ال.اس. در دو بخش سنجیده می‌شود: الف) بخش مربوط به مدل‌های اندازه‌گیری، ب) بخش مربوط به مدل ساختاری. پایایی مدل اندازه‌گیری به وسیله ضرایب بارهای عاملی، آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. بارعاملی از طریق محاسبه مقدار همبستگی شاخص‌های یک سازه با آن سازه محاسبه می‌شود که اگر این مقدار برابر و یا بیشتر از مقدار ۰/۴ شود، مؤید این است که واریانس بین سازه و شاخص‌های آن از واریانس خطای اندازه‌گیری آن سازه بیشتر بوده و پایایی در مورد آن سازه قابل قبول است. همچنین در خصوص روایی محتوا نیز با استفاده از برگه‌های روایی‌سنجی CVI و CVR روایی مورد تأیید قرار گرفت. مقدار CVR با توجه به تعداد اساتید (۸ نفر)، ۰/۸۱ و مقدار CVI بیشتر از ۰/۸۲ به دست آمد؛ بنابراین، روایی محتوایی ابزار پژوهش مورد تأیید قرار گرفت. روایی واگرا و همگرا که مربوط به معادلات ساختاری است، نیز سنجیده شد.

در این پژوهش از دو بخش آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده شده است. در بخش آمار توصیفی از جداول و نمودارهای توصیفی برای بیان ویژگی‌های دموگرافیک و توصیفی پژوهش استفاده شد. از شاخص‌های کشیدگی و چولگی به منظور بررسی توزیع داده‌ها (طبیعی و یا غیرطبیعی بودن) استفاده و برای بررسی و پاسخ به سؤالات پژوهش و رسم و تدوین مدل اندازه‌گیری و مدل ساختاری از نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۲۴، Smart PLS نسخه ۲/۰ و نرم‌افزار Max QDA نسخه Pro استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

نتایج بخش توصیفی مربوط به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی پژوهش نشان داد که ۱۴/۳ درصد ۲۱ تا ۴۰ سال، ۵۲/۳ درصد ۴۱ تا ۶۰ سال و ۳۳/۴ درصد بیشتر از ۶۱ سال سن داشتند. همچنین مشخص گردید که ۱۰/۱ درصد از نمونه‌های پژوهش دیپلم و زیر دیپلم، ۴۰/۲ درصد کارشناسی و ۴۹/۷ درصد نمونه‌های پژوهش، کارشناسی ارشد و دکتری بودند. ۲۵/۷ درصد زن و ۷۴/۳ درصد نیز مرد بودند.

تحلیل کیفی

در این مرحله، چند کد مفهومی به یک مقوله تبدیل می‌شود. در جداول زیر نتایج کدگذاری باز براساس کدهای مفهومی و مقولات آمده است. نهایتاً ۳۴ کد مفهومی و ۶ مقوله اصلی استخراج شد.

پژوهش‌های کاربردی در علوم ورزشی و سلامت

دوره ۳، شماره ۱، ۱۴۰۳

EISSN: 2821-2576

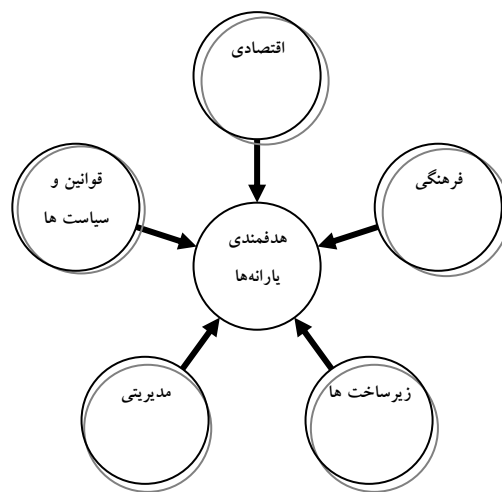
<https://jsports.qom.iau.ir>

جدول ۲- کدگذاری ثانویه و شکل‌دهی مقولات

ردیف	مقوله	مفاهیم	کد مصاحبه‌شونده
۱	اقتصادی	تورم	P1, P5, P10
۲		تحریم	P3, P5, P6
۳		فساد مالی در ورزش	P1, P6, P9
۴		طبقه اقتصادی جامعه	P5, P6, P9, P11
۵		دسترسی به تسهیلات مالی و اعتباری برای باشگاه‌های ورزشی	P1, P2, P12
۶		بودجه اختصاص یافته به ورزش	P3, P5, P8, P14
۷		اجاره‌بهای اماکن ورزشی	P8, P9, P11, P12
۸		پرداخت عوارض به شهرداری‌ها از سوی باشگاه‌ها	P1, P3, P12
۹	فرهنگی	فرهنگ ورزش در اقصاء مختلف جامعه	P2, P6, P9, P13
۱۰		فرهنگ‌سازی ورزش کردن از سوی مدارس	P3, P7, P12
۱۱		نحوه اطلاع‌رسانی از مزایای ورزش کردن در رسانه‌ها	P6, P9, P13
۱۲	زیرساخت‌ها	اماکن ورزشی مناسب	P2, P3, P11
۱۳		تجهیزات ورزشی مناسب	P2, P8, P11
۱۴		تعداد اماکن ورزشی دولتی در کشور	P5, P10, P11, P12, P13
۱۵		دسترسی به اماکن ورزشی	P1, P3, P5
۱۶		کمیت و کیفیت اماکن ورزشی	P5, P9, P10
۱۷		وضعیت حامل‌های انرژی در کشور (مربوط به باشگاه‌های ورزشی)	P7, P8, P12
۱۸		هزینه ساخت و نگهداری اماکن ورزشی	P5, P6, P10
۱۹		مدیریتی	بینش مدیران سازمان‌های ورزشی نسبت به ورزش برای عموم مردم
۲۰	دانش مدیران نسبت به ورزش		P1, P2, P9, P10
۲۱	نحوه برنامه‌ریزی مدیران ورزش کشور		P4, P5, P9, P12
۲۲	آموزش منابع انسانی در سازمان‌های ورزشی		P3, P6, P7, P10, P13
۲۳	نگرش مدیران کلان کشور نسبت به اهمیت ورزش		P6, P10, P11
۲۴	حمایت مدیران از طرح‌های توسعه‌ای ورزشی		P3, P7, P10, P11
۲۵	وجود کارگروه مطالعه بارانه‌ها در ورزش، در سازمان‌های متولی ورزش		P1, P5, P7, P8
۲۶	قوانین و سیاست‌ها	قوانین مالیاتی	P1, P7, P11
۲۷		موازی‌کاری سازمان‌های ورزشی	P1, P3, P5, P9
۲۸		قوانین غیرپشتیبان از باشگاه‌های ورزشی	P5, P7, P8
۲۹		عملکرد نهادهای نظارتی	P2, P3, P11
۳۰		نفوذ جریان‌های سیاسی به ورزش	P9, P10, P13
۳۱		قوانین حمایت از حقوق مصرف‌کننده	P1, P6, P10
۳۲	هدفمندی یارانه‌ها در ورزش	اختصاص یارانه به صورت مستقیم (کوپن)	P2, P8, P11
۳۳		اختصاص یارانه به صورت غیرمستقیم (یارانه به حامل‌های انرژی)	P6, P10, P14
۳۴		اعطای یارانه (مستقیم و یا غیرمستقیم) در صورت مشارکت در آموزش ورزش	P5, P11, P15

کام دوم: کدگذاری محوری

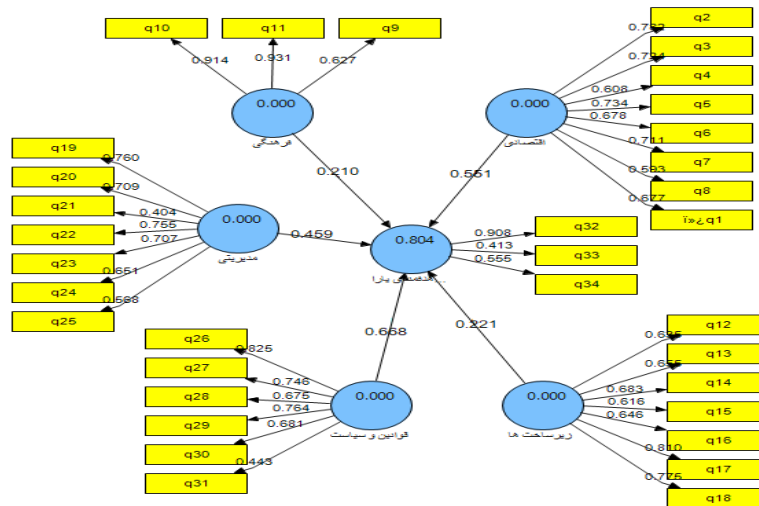
کدهای محوری پژوهش حاضر در واقع همان مقولات مستخرج در مرحله کدگذاری باز می‌باشند (کرسول، ۱۳۹۶). مدل نهایی الگوی عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور در شکل (۱) نشان داده شده است.

شکل ۱- مدل نهایی الگوی عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور

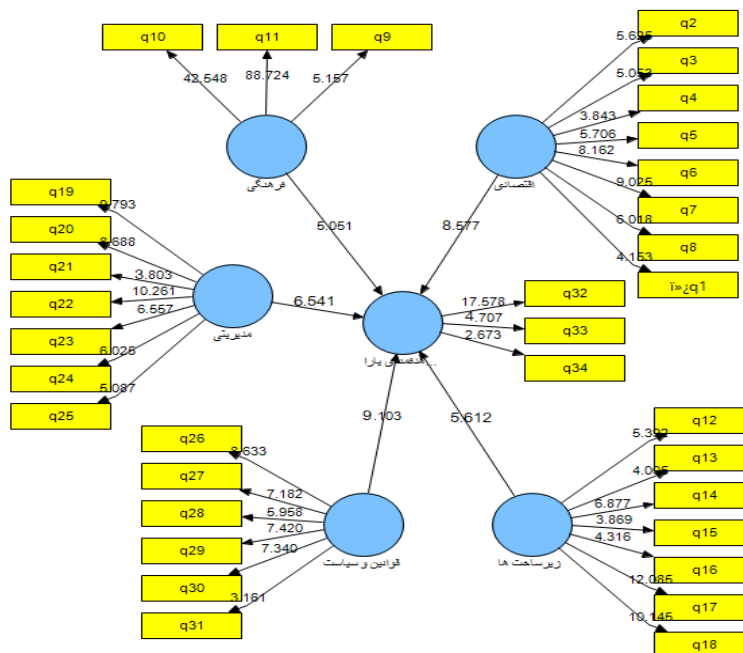
در ادامه از طریق نرم‌افزار SPSS به تحلیل ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه‌های پژوهش و سپس به تحلیل نتایج حاصل از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها با استفاده از نرم‌افزار Smart PLS پاسخ داده خواهد شد. برای بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری، از سه معیار پایایی، روایی همگرا و روایی واگرا استفاده شد و سنجش پایایی خود از سه طریق بررسی ضرایب بارهای عاملی، ضرایب آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و پایایی اشتراکی صورت می‌گیرد. مقدار ملاک برای مناسب بودن ضرایب بارهای عاملی، ۰/۵ می‌باشد. برای تمامی سؤال‌ها، ضرایب بارهای عاملی سوالات از ۰/۵ بیشتر است که نشان‌دهنده مناسب بودن این معیار است. در اینجا هیچ‌یک از سؤال‌ها حذف نگردید. مقدار مربوط به آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی متغیرها در هر ۶ متغیر، بالاتر از ۰/۷ می‌باشد که حاکی از پایایی مناسب مدل است. در این تحقیق پایایی متغیرها در حد مطلوب گزارش شد. از آنجاکه پایایی تایید شد، می‌توان به بررسی فرضیات توسط معادلات ساختاری پرداخت و نتایج قابل‌تعمیم به‌کل جامعه موردنظر است. معیار دوم از بررسی مدل‌های اندازه‌گیری، روایی همگرا است که به بررسی همبستگی هر متغیر با سوالات (شاخص‌ها) می‌پردازد. با توجه به روش فورنل و لارکر که مقدار مناسب برای AVE را ۰/۴ به بالا معرفی کرده‌اند، برای تمامی ۶ متغیر، مقدار AVE بیشتر یا مساوی ۰/۴ می‌باشد. روایی واگرا سومین معیار بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری است که در این پژوهش در هر دو بخش روش اول (سوالات مربوط به هر متغیر نسبت به خود آن متغیر همبستگی بیشتری دارند تا نسبت به متغیرهای دیگر) و دوم (معیار مهم دیگری که با روایی واگرا مشخص می‌گردد، میزان رابطه یک متغیر با سوالاتش در مقایسه رابطه آن متغیر با سایر متغیرها است)، تایید شد.

روایی واگرایی قابل قبول یک مدل حاکی از آن است که یک متغیر در مدل تعامل بیشتری با سؤالات خود دارد، تا با متغیرهای دیگر. روایی واگرایی در سطح قابل قبول است که میزان AVE برای هر متغیر بیشتر از واریانس اشتراکی بین آن متغیر و متغیرهای دیگر در مدل باشد. بعد از بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری نوبت به برازش مدل ساختاری پژوهش می‌رسد. همان‌گونه که قبلاً اشاره شد، بخش مدل ساختاری برخلاف مدل‌های اندازه‌گیری، به سؤالات (متغیرهای آشکار) کاری ندارد و تنها متغیرهای پنهان همراه با روابط میان آن‌ها بررسی می‌گردد.

شکل ۲- مدل اندازه‌گیری (بررسی ضرایب مسیر مدل پژوهش)

برای بررسی برازش مدل ساختاری پژوهش از چندین معیار استفاده می‌شود که اولین و اساسی‌ترین معیار، ضرایب معنی‌داری t یا همان مقادیر t -values می‌باشد. در صورتی که مقدار این اعداد از $0/95$ بیشتر شود، نشان‌دهنده صحت رابطه بین متغیرها و در نتیجه تایید فرضیه‌های پژوهش در سطح اطمینان $1/96$ است. البته باید توجه داشت که اعداد فقط صحت رابطه را نشان می‌دهند و شدت رابطه بین متغیرها را نمی‌توان با آنها سنجید.

شکل ۳- ضرایب معنی‌داری t (مقادیر t-values)

مقدار R^2 برای متغیرهای برونزا یا مستقل برابر صفر است. در این قسمت، مقدار R^2 برای متغیر وابسته پژوهش (هدفمندی یارانه‌ها) بیشتر از ۰/۳۲ و برابر با مقدار متوسط است. مقدار Q^2 برای متغیر درونزای مدل بیشتر از ۰/۱۵ می‌باشد که نشان می‌دهد متغیر برونزا (مستقل) در پیش‌بینی متغیر وابسته، متوسط هستند و برازش مناسب مدل ساختاری پژوهش را تا حدودی بار دیگر تایید می‌کند. برازش مدل کلی: مدل کلی شامل هر دو بخش مدل اندازه‌گیری و ساختاری بوده و با تایید برازش آن، بررسی برازش در یک مدل کامل می‌شود. با توجه به سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ که به‌عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF معرفی شده است، مقدار GOF بیشتر از ۰/۳۶ به دست آمد که نشان‌دهنده برازش کلی قوی مدل است.

نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد که عوامل مؤثر بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور شامل پنج مؤلفه عوامل اقتصادی، فرهنگی، مدیریتی، زیرساخت‌ها، قوانین و سیاست است که در ادامه هر یک از این عوامل پنج‌گانه به‌صورت جداگانه مورد بحث قرار خواهد گرفت. طبق نتایج تحقیق، قوانین و سیاست‌ها بیشترین تأثیر را بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور دارند. قوانین مالیاتی یکی از این قوانین است که در صورت حمایت از حوزه ورزش می‌تواند بخشی از بار مالی را از دوش باشگاه‌ها و کسب‌وکارهای ورزشی بردارد. خوشبختانه در ایران نیز براساس ماده ۱۳۴ قانون مالیات‌های مستقیم، درآمد حاصل از فعالیت‌های منحصراً ورزشی باشگاه‌ها و موسسات ورزشی دارای مجوز از وزارت ورزش و جوانان، از پرداخت مالیات معاف هستند. اگرچه درآمد باشگاه‌ها و مؤسسات ورزشی از پرداخت مالیات معاف است، با این حال، به نظر می‌رسد قوانین مالیاتی باید حمایت بیشتری از ورزش داشته باشند، به‌گونه‌ای که بخشی از درآمدهای مالیاتی در حوزه ورزش سرمایه‌گذاری شود یا صناعی که از ورزش حمایت می‌کنند، از معافیت مالیاتی برخوردار گردند.

البته دولت مشوق‌های مالیاتی نیز برای فعالان اقتصادی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در ورزش در نظر گرفته است. غیر از قوانین مالیاتی، باشگاه‌ها و کسب‌وکارهای ورزشی در کشور با توجه به شرایط اقتصادی به وجود آمده، در شرایط بسیار سختی فعالیت می‌کنند و نیاز است قوانین پشتیبانی برای حمایت از ورزش (از جمله باشگاه‌ها و کسب‌وکارهای ورزشی و همچنین مصرف‌کنندگان) تصویب گردد. البته تنها تصویب قوانین و سیاست‌هایی که از ارائه یارانه‌ها در ورزش به صورت هدفمند حمایت می‌کنند، کافی نیست و اجرای این قوانین نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. در این بین نباید از نقش و عملکرد نهادهای نظارتی غافل ماند و این نهادها با نظارت‌های کافی در اجرای قوانین حمایت‌کننده از ارائه یارانه‌ها در ورزش می‌توانند مثرتر باشند. موازی‌کاری سازمان‌های ورزشی و نفوذ جریان‌های سیاسی به ورزش از جمله سیاست‌های اشتباهی هستند که بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور اثر منفی دارند. در سایر کشورها نیز قوانین و سیاست‌های خاصی برای ارائه یارانه‌ها در ورزش وجود دارد. از جمله کوتز و هامفری (۲۰۰۶) به یک سیستم رأی‌گیری برای ارائه یارانه‌ها برای ساخت استادیوم در هوستون، تگزاس، گرین بی و ویسکانسین اشاره دارد.

بعد از قوانین و سیاست‌ها، عوامل اقتصادی بیشترین تأثیر را بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور دارد. به نظر می‌رسد با اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها به‌ویژه در حوزه حامل‌های انرژی، هزینه‌های باشگاه‌های ورزشی افزایش پیدا کرده است؛ زیرا قبل از اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها، باشگاه‌ها با قیمت‌های مشابه اقبال جامعه از حامل‌های انرژی استفاده می‌کردند، اما بعد از قانون هدفمندی یارانه‌ها و افزایش نرخ حامل‌های انرژی در مقابل پرداخت وجه نقدی به مردم، باشگاه‌های ورزشی از این دریافت وجه نقدی محروم بوده و متحمل افزایش نرخ حامل‌های انرژی شدند. به این موضوع در تحقیقات صادقی و همکاران (۱۳۹۰) و سادات الحسینی و کبیر نتاج (۱۳۹۰) نیز اشاره شده است. با افزایش هزینه‌های باشگاه‌های ورزشی، مطمئناً حق عضویت مشارکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی افزایش می‌یابد که این موضوع می‌تواند به کاهش مشارکت در فعالیت‌های ورزشی منجر گردد. در کنار این موضوع، تورم و تحریم نیز بر افزایش هزینه‌های فعالیت ورزشی در بخش حق عضویت، تهیه البسه و تجهیزات ورزشی و غیره افزوده است. البته افزایش هزینه‌ها، تورم و تحریم بیشترین تأثیر خود را روی طبقات کم‌درآمد دارد؛ به طوری که مجبور به صرفه‌جویی در هزینه‌هایی از جمله کاهش هزینه‌های مرتبط با فعالیت‌های ورزشی خواهند شد، در حالی که تأثیر چندانی بر خانواده‌های با شرایط اقتصادی مناسب نخواهد داشت. فساد مالی در ورزش از دیگر موضوعات اقتصادی اثرگذار بر هدفمندی یارانه‌ها است و به‌عنوان نمونه در حوزه یارانه‌ها می‌تواند به رانت و فساد در ساخت و تجهیز اماکن ورزشی دولتی توسط پیمانکاران اشاره کرد. مطابق نتایج تحقیق، بودجه اختصاص یافته به ورزش، دسترسی به تسهیلات مالی و اعتباری برای باشگاه‌های ورزشی و پرداخت عوارض به شهرداری‌ها از سوی باشگاه‌ها از دیگر موضوعات اقتصادی هستند که می‌توانند بر هدفمندی یارانه‌ها تأثیر بگذارند. در مجموع تأثیر عامل اقتصادی بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کاملاً مشخص است و بسیاری از کشورها از جمله فنلاند (وس و همکاران، ۲۰۱۱)، نروژ (اسکیل، ۲۰۱۵) و سوئد (فهلن، ۲۰۱۵) به همین دلیل از ورزش در قالب یارانه‌ها به‌صورت هدفمند حمایت می‌کنند. زیرساخت‌ها از دیگر عوامل تأثیرگذار بر هدفمندی یارانه‌ها هستند. اماکن ورزشی مناسب، تجهیزات ورزشی مناسب، تعداد اماکن ورزشی دولتی در کشور، دسترسی به اماکن ورزشی، کمیّت و کیفیت اماکن ورزشی، هزینه ساخت و نگهداری اماکن ورزشی از جمله موضوعاتی است که در حوزه زیرساخت‌ها مطرح هستند. موارد اشاره شده به‌شدت تحت تأثیر کمک‌ها و یارانه خارجی از سوی دولت و خیرین بوده و دولت و خیرین برای منافی که ورزش کردن برای جامعه دارد، باید توجه ویژه‌ای به زیرساخت‌های ورزشی (اماکن و تجهیزات ورزشی) داشته باشند.

در این زمینه الموس اوسترلند و ایورسن (۲۰۱۹) معتقدند که یارانه‌های غیرمستقیم، هزینه‌های عمومی است که برای تسهیل فعالیت باشگاه‌های ورزشی از جمله تجهیز امکانات و تجهیزات سالن و فضای سبز استفاده می‌شود. با توجه به اینکه بخشی از درآمدی حاصل از هدفمندی یارانه‌ها باید در بخش عمرانی از جمله ساخت و تجهیز سالن‌های ورزشی هزینه گردد، این موضوع منجر به تراکم بیشتر سالن‌های ورزشی سطح شهر و متعاقب آن دسترسی راحت‌تر مردم به این زیرساخت‌ها و مشارکت بیشتر آن‌ها در فعالیت‌های ورزشی خواهد شد؛ یعنی هرچه دولت یارانه بیشتری در زمینه زیرساخت‌ها برای ورزش در نظر بگیرد، شاهد کاهش هزینه‌های ورزش کردن و مشارکت بیشتر مردم در فعالیت‌های ورزشی هستیم. از طرفی، افزایش مشارکت مردم در ورزش نه تنها به درآمدزایی بیشتر باشگاه‌ها منجر می‌شود، بلکه باعث افزایش رونق کسب‌وکارهای ورزشی دیگر از جمله تولیدی‌ها و فروشندگان البسه و تجهیزات ورزشی خواهد شد و این چرخه می‌تواند به صورت مداوم تکرار گردد. توجه به مسائل فرهنگی هم عامل مهمی در هدفمندی یارانه‌ها در ورزش محسوب می‌گردد. همان‌گونه که اشاره شد، مشارکت بیشتر در فعالیت‌های ورزشی مسئله بسیار مهمی است که علاوه بر اینکه تحت تأثیر مسائل اقتصادی و دسترسی به زیرساخت‌ها قرار دارد، به مسائل فرهنگی هم مربوط می‌شود. توجه به فرهنگ ورزش در اقشار مختلف جامعه، فرهنگ‌سازی ورزش کردن از سوی مدارس و اطلاع‌رسانی از مزایای ورزش کردن در رسانه‌ها، می‌تواند به عنوان راهکارهایی برای مشارکت بیشتر مردم در فعالیت‌های ورزشی کمک نماید. مدیریت عامل دیگری است که بر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش اثرگذار است. بینش مدیران سازمان‌های ورزشی نسبت به ورزش برای عموم مردم، دانش مدیران نسبت به ورزش، نحوه برنامه‌ریزی مدیران ورزش کشور، آموزش منابع انسانی در سازمان‌های ورزشی، نگرش مدیران کلان کشور نسبت به اهمیت ورزش، حمایت مدیران از طرح‌های توسعه‌ای ورزشی و وجود کارگروه مطالعه یارانه‌ها در ورزش در سازمان‌های متولی ورزش کشور از جمله موضوعات مطرح شده در حوزه مدیریتی هستند. در مجموع، هدفمندی یارانه‌ها در ورزش اگر بخواهد به معنا واقعی کلمه اجرا گردد، این یارانه‌ها باید به نوعی توزیع شود که اقشار پایین جامعه بیشتر از آن بهره‌مند گردند. در حالی که بسیاری از اقشار کم‌درآمد که در روستاها زندگی می‌کنند و از امکانات ورزشی بهره کمتری می‌برند، دولت یارانه‌های مستقیم و غیرمستقیم خود را بیشتر باید به این اقشار اختصاص دهد. همچنین یارانه‌هایی که به مصرف‌کنندگان (از جمله مشارکت‌کنندگان در فعالیت‌های ورزشی) تعلق می‌گیرد، باید موضوع مجاورت با امکان ورزشی در نظر گرفته شود. با توجه به اینکه اماکن ورزشی مزاحمت‌هایی (رفت‌وآمد، ایجاد سروصدا و غیره) را معطوف مردم محلی ساکن در مجاورت این اماکن می‌کند، وجود این اماکن باید مزایایی برای مردم محلی داشته باشد. در این زمینه کوتز و هامفری (۲۰۰۶) عنوان کردند که آن دسته از افرادی که نزدیک به اماکن ورزشی زندگی می‌کنند، تمایل بیشتری به پرداخت یارانه به این اماکن ورزشی دارند؛ زیرا از مزایای متعددی از جمله دریافت بلیط‌های فصلی، دسترسی به اماکن برای تماشای مسابقات و سهولت بازگشت به خانه پس از پایان مسابقات و همچنین کسب درآمد از فروش سوغاتی، میان وعده و نوشیدنی یا اجاره پارکینگ به هواداران تیم‌های شرکت‌کننده در مسابقات برخوردار می‌شوند. همچنین، اگرچه هدفمندی یارانه‌ها در ورزش حرفه‌ای کارایی کمتری دارد، اما در سایر مؤلفه‌های ورزش از جمله ورزش همگانی و قهرمانی می‌تواند بسیار اثرگذار باشد؛ زیرا برخلاف ورزش حرفه‌ای که درآمدزا است، ورزش همگانی و قهرمانی به صورت مستقیم درآمدزایی بالایی ندارند و در صورت عدم حمایت دولت و ارائه یارانه‌های هدفمند می‌توانند لطمات جبران‌ناپذیری دریافت کنند. در نهایت، اگرچه در مقوله یارانه‌ها در ورزش مطالعات گسترده‌ای انجام شده است، اما موضوع هدفمندی یارانه‌ها با توجه به اینکه یک موضوع بومی است، کمتر مورد توجه بوده که یافته‌های تحقیق حاضر می‌تواند مورد استفاده مسئولان ورزش و سایر محققان قرار گیرد.

منابع

- اکبری، نعمت‌الله؛ طالبی، هوشنگ؛ جلائی، اعظم (۱۳۹۵). بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی مؤثر بر مصرف انرژی خانوار پس از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها (مطالعه موردی: شهر اصفهان). *جامعه‌شناسی کاربردی*، ۲۷(۴)، ص ۱-۲۶.
- سادات الحسینی، مهدی؛ کبیرنجاج، فاطمه (۱۳۹۰). تأثیر هدفمندی یارانه‌ها در ورزش کشور. در: تهران: ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران.
- صادقی، رضا؛ ظریفی، مجتبی؛ داودی، کریم (۱۳۹۰). بررسی تأثیر هدفمند کردن یارانه‌ها بر میزان سطوح مشارکت افراد در برنامه‌های ورزشی، از دیدگاه مدیران مجموعه‌ها و باشگاه‌های دولتی و خصوصی غرب تهران. در: ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران. تهران: پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- کریمی، فرزاد؛ زاهدی کیوان، مهدی (۱۳۸۹). تعیین الگوی بهینه تخصیص یارانه‌های بخش کشاورزی به مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان. *تحقیقات اقتصاد کشاورزی*، ۲(۴)، ص ۹۹-۱۲۰.
- یاری حصار، ارسطو؛ پریشان، مجید؛ حیدری ساربان، وحید (۱۳۹۶). ارزیابی تأثیرات هدفمندی یارانه‌ها بر پایداری شاخص‌های اقتصاد روستایی (مطالعه موردی: دهستان سردابه، شهرستان اردبیل). *پژوهش‌های روستایی*، ۸(۳)، ص ۵۳۶-۵۵۳.
- Breuer, C. & Wicker, P. (2009). *Sport Development Report 2007/2008. Analysis of the sports clubs 'situation in Germany*. Abbreviated Version. Cologne: Sportverlag Strau ß.
- Bridget, K., Lesley, K., Adrian, E., Louise, A. & Baur, R. (2014). Identifying important and feasible policies and actions for health at community sports clubs: A consensus-generating approach. *Journal of Sport Management Review*, 17(1), p. 61-6.
- Coates, D. & Humphreys, B.R. (2006). Proximity benefits and voting on stadium and arena subsidies. *Journal of Urban Economics*, No. 59, p. 285-299.
- Drukker, A.J., Gayer, T. & Gold, A.K. (2020). Tax-Exempt Municipal Bonds and the Financing of Professional Sports Stadiums. *National Tax Journal*, 73(1), p. 157-196.
- Elmose-Østerlund, K. & Iversen, E.B. (2019). Do public subsidies and facility coverage matter for voluntary sports clubs? *Sport Management Review*, 23(2), p. 315-329.
- Fahlén, J. (2015). *Sport clubs in Sweden*. In: C. Breuer, R. Hoeckman, S. Nagel & H. Van derWerff (Eds.), *Sport clubs in Europe. A cross-national comparative perspective* (pp. 343-367). Cham: Springer.
- Green, M. (2006). From 'sport for all' to not about 'sport' at all?: Interrogating sport policy interventions in the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 6(3), p. 217-238.
- Parnell, D., Spracklen, K. & Millward, P. (2017). Sport management issues in an era of austerity. *European Sport Management Quarterly*, 17(1), p. 67-74.
- Skille, E.A. (2015). Community and sport in Norway: Between state sport policy and local sport clubs. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 7(4), p. 505-518.
- Vos, S., Breesch, D., Késenne, S., Hoecke, J.V., Vanreusel, B. & Scheerder, J. (2011). Governmental subsidies and coercive pressures. Evidence from sport clubs and their resource dependencies. *European Journal for Sport and Society*, 8(4), p. 257-280.
- Yuanchang, X. & Jiyu, J. (2010). The optimal boundary of political subsidies for agricultural insurance in welfare economic prospect. International Conference on Agricultural Risk and Food Security. *Agriculture and Agricultural Science Procedia*, No.1, p. 163-169.